



Aalborg, den 10.06.2014
P2013.5,inklusion,pk/bha

Til:
Undervisningsminister Christine Antorini
Folketingets Undervisningsudvalg
Finansminister Bjarne Corydon
KL
Danmarks Lærerforening
Skolelederforeningen
Børne- og Kulturchefforeningen
Pædagogiske Psykologers Forening
Skole og forældre
Danske Skoleelever

Skrivelse om inklusionsproblematikken

Vedr. inklusionsproblematikken i folkeskolen, relateret til den ultimo maj i pressen omtalte DLF undersøgelse af nævnte problematik

Inklusion er ikke et *enten – eller* men et *både – og*

Der er problemer med inklusionsprocessen – det kan alle vist være enige om. Uanset enkelte succeshistorier står problemerne i kø – og det ganske unødvendigt og selvforskyldt fra både Undervisningsminister, Finansministerium og KL. Christine Antorini med flere har nemlig valgt en *enten – eller model*: enten går man i specialklasse beliggende på en almindelig skole eller på en specialskole, eller også går man i en almindelig klasse på en almindelig folkeskole. For at understrege denne absolutisme, nedlægger kommunerne rask væk mange specialklasser i et hug.

Men sådan behøvede det ikke at være. Ministeren kunne have brugt den rapport, Finansministeren bestilte ved fa. Deloitte i 2010, hvor man i kapitel 7 beskriver Finlands succes med inklusion. Ganske vist har Deloitte beskrevet succesens mangelfuldt, hvilket SOPHIA påviste allerede i september 2010 i et notat om hele kapitlet, og vi gentog påvisningen i et opdateret notat marts 2012.

Det problematiske er, at man ikke tager notits af, at finnerne anvender en *både og model*. Deloitte skriver, at finnerne har såkaldte *inklusionsgrupper, enkeltintegrerede* på skolerne, hvorfra eleverne inkluderes i normalklasser.

Men der er i praksis ikke tale om *inklusionsgrupper*, men *inklusionsspecialklasser*, hvorfra *nogle* elever inkluderes (med varieret timetal), andre slet ikke - de forbliver i specialklasse måske hele skolegangen, og antallet af elever, der forbliver i specialklassedelen, er stigende op gennem årgangene. Modellen har vist sig at virke, idet ingen elev er inkluderet absolut men optimalt - i forhold til elevens behov, de tilstedeværende støtteressourcer og modtagende klasses sociale resourcer og lærerteamets faglige.

Så Ministeren kan løse problemet uden at afvente en evaluering i juni: lav en cirkulærskrivelse, der for kommunerne påviser, at disse blandede hold/klasser, som i Finland, sikrer, at inklusionen ikke er en absolut størrelse, men en relativ størrelse forankret i inklusionsspecialklassen - varieret fra elev til elev.

I lyset af den forestående implementering af folkeskolereformen vil det også lette presset på både de nu pseudoinkluderede elever, deres klassekammerater og lærerteamet.

Alt andet vil i mange tilfælde få karakter af omsorgssvigt.

Venlig hilsen

Per Kjeldsen

Tænketanken SOPHIA
Leder, cand.pæd.psych.

FAKTABOKS:

Af figur 7.6, s.166 og tekst s.177, nederste linje i Deloitte's rapport: "Kritisk analyse af Specialundervisning i folkeskolen – veje til en bedre organisering og styring, Finansministeriet, juni, 2010", fremgår det, at de finske såkaldte inklusionsgrupper, enkeltintegrerede er på den enkelte skole beliggende inklusionsspecialklasser, hvorfra nogle elever inkluderes i enkelte eller flere timer eller fuldt ud – og nogle forbliver på holdet/specialklassen hele skoleforløbet. Note 2, s.4, i SOPHIAs notat nr. 15, marts 2012. (www.sophia-tt.org)